



REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
10000 ZAGREB – Ul. Grada Vukovara 84
Poštanski pretinac 310

Pr-526/2023-37

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Kristini Trtanj Vukoja, u pravnoj stvari tužitelja Hrvoja Jedvaja, iz Zagreba, Majevička ulica 23, OIB: 99136153707, zastupan po punomoćniku Danijelu Pribaniću, odvjetniku iz Zagreba, Fallerovo šetalište 22, protiv tuženika SVEUČILIŠTE U ZAGREBU, PRIRODOSLOVNO – MATEMATIČKI FAKULTET, Zagreb, Horvatovac 102a, OIB: 28163265527, zastupanog po punomoćnici Ivi Soldo, odvjetnici iz Zagreba, Lovčevska 108, radi utvrđenja nedopuštenosti otkaza, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 21. svibnja 2026., u prisutnosti tužitelja, zamjenice punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika, dana 2. srpnja 2026.

presudio je

I/ Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

" Utvrđuje se nedopuštenom, nezakonitom i da ne proizvodi pravni učinak Odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu, koju je odluku donio tuženik, dana 20. veljače 2023. godine, pod brojevima KLASA: 114-04/23-01/1, URBROJ: 251-58-10205-23-3, kao niti odluka tuženika donesena kao odgovor na zahtjev za zaštitu prava pod naslovom predmeta: Zahtjev za zaštitu prava u ime Hrvoja Jedvaja protiv Odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu sklopljenog na neodređeno vrijeme od dana 20. veljače 2023. godine – odgovor, daje se, KLASA: 114-04/23-01/1, URBROJ: 251-58-10205-23-5, od dana 22. ožujka 2023. godine, slijedom čega radni odnos tužitelja kod tuženika nije prestao.

Nalaže se tuženiku da tužitelja vrati na rad na radno mjesto koje je obavljao prije otkaza Ugovora o radu ili na drugo odgovarajuće radno mjesto, u roku od 15 dana.

Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak, s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja odluke do isplate po stopi jednakoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, uvećanoj za tri postotna boda, u roku od osam dana.“

II/ Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 1.375,00 euro/, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi kako mu je Odlukom o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 20.2.2023. klasa 114-04/23-01/1, URBROJ: 251-58-10205-23-3, izvanredno otkazan ugovor o radu. Pravovremeno je podnio zahtjev za zaštitu prava kojeg tuženik nije usvojio. Smatra kako je odluka o otkazu ugovora o radu nezakonita. U obrazloženju je navedeno je da je tužitelj počinio osobito teške povrede obveza iz radnog odnosa, koje se sastoje u radnjama oštećenja imovine tuženika, pokušaja otuđenja imovine tuženika, te dovođenja neovlaštenih osoba u prostore tuženika radi poduzimanja ne-ovlaštenih radnji na imovini tuženika, odnosno oštećenja i otuđenja imovine tuženika. Ističe kako je činjenično stanje izneseno u obrazloženju Odluke o otkazu ugovora o radu nepotpuno i pogrešno utvrđeno.

1.1. Ističe da je zbog rekonstrukcije i adaptacije zgrade tuženika na lokaciji Rooseveltov trg 6, Zagreb, nakon zagrebačkog potresa, koju namjeru i početak procesa su nadređeni unutar tuženika objavili zaposlenicima u prosincu 2022. godine, bilo nužno u potpunosti iseliti cjelokupni inventar zgrade, uključujući namještaj, aparate, laboratorij, pokretni inventar, osobna sredstva za rad te sve ostalo s oznakom inventarnog broja. Ostale ugradbene instalacije koje se nisu mogle preseliti na drugu lokaciju- prozori, vrata, kanali, radijatori, ventilacija i slično, s obzirom na njihovu daljnju neupotrebljivost, bili su namijenjeni za otpad, što je potvrdio i doc. dr. sc. Zoran Marčić u svojoj izjavi od dana 7. veljače 2023. godine. Tužitelj je imao usmeni dogovor s pomoćnikom pročelnice za izgradnju i investicijsko održavanje Biološkog odsjeka, doc. dr. sc. Zoranom Marčićem, da nakon što se sav namještaj i osoblje iseli iz zgrade Biološkog odsjeka tuženika na adresi Rooseveltov trg 6, Zagreb, može uzeti radijatore, no samo radi pro forme neka pošalje e-mail njemu i predstojnici Biološkog odjela. Tužitelj navedeni e-mail nije poslao kako nije imao nikakva sredstva za rad, nije posjedovao službeni mobitel, a službeni kompjuter je preseljen na sasvim drugu lokaciju kojoj nije imao pristup. Razlog zbog kojeg je tužitelju rečeno kako radijatore može uzeti nakon što se sav namještaj i osoblje iseli, za što je bio predviđen datum 9. veljače 2023. godine, je taj da se ne ometa kolege i ostale zaposlenike tuženika, a koji će do dana iseljenja još boraviti u zgradi Biološkog odsjeka.

1.2. Kako je tužitelj uvidio kako konačan završetak preseljenja ipak neće biti 9. veljače 2023. godine, a već je organizirao i platio radnike koji bi mu trebali pomoći s demontažom i odvozom radijatora te kako je postojalo dopuštenje doc. dr. sc. Marčića, tužitelj je za vikend 4. i 5. veljače 2023. godine demontirao radijatore i počistio prostor zgrade kako ne bi ostao nered nakon demontiranja, a potom je 6. veljače 2023. godine organizirao radnike koji su mu pomogli spustiti radijatore iz predvorja zgrade u dvorište ispred zgrade, a gdje je bio pristup vozilu koje je navedene radijatore trebalo prevesti dalje. Tijekom vikenda su radnje tužitelja vidjeli domar g. Goran Miljak i informatičar g. Ivan Šetin, s kojima je tužitelj i razgovarao i koji tužitelja nisu upozorili ni na što, niti su ga uopće pitali što radi. Tužitelj je demontažu odlučio izvršiti preko vikenda isključivo zato da ne bi ometao kolege i zaposlenike tuženika, a nikako s namjerom otuđenja. Da nije postojala ikakva namjera otuđenja imovine tuženika svjedoči činjenica da je odvoz radijatora tužitelj organizirao za ponedjeljak 6. veljače 2023. godine, na radni dan, kada su ispred i u zgradi Biološkog odjela boravile i druge osobe koje su vidjele da tužitelj nosi radijatore te nisu prigovorili, a ne vikendom kada u i ispred zgrade nije bilo nikoga. Smatra da to ukazuje na činjenicu da su svi unutar Biološkog odsjeka tuženika bili upoznati s odobrenjem doc. dr. sc. Marčića tužitelju za demontažu i odvoz radijatora. Dana 6. veljače 2023. godine, u trenutku kada je tužitelj s radnicima donosio radijatore u dvorište ispred zgrade, pojavili su se kolege s fakulteta, nadređeni i još nekolicina drugih osoba,

te nakon što je doc. dr. sc. Marčić uvidio da je glavno stubište unutar zgrade Biološkog odsjeka oštećeno, pozvao je izv. prof. dr. sc. Anamariju Štambuk koja je pozvala policiju. Izvršeni su obavijesni razgovori te je policija sastavila zapisnik u kojem su sva oštećenja glavnog stubišta pripisana tužitelju. Nakon toga je tužitelju zabranjeno da odveze radijatore, protivno prethodnom dogovoru koji je imao s doc. dr. sc. Marčićem, te se tužitelja optužilo za pokušaj otuđenja imovine i oštećenje imovine tuženika, kao i dovođenje neovlaštenih osoba u prostore tuženika. Ističe kako su dana 7.2.2023. potpisali izjave u kojima oboje izjavljuju da je postojao dogovor ili dopuštenje tužitelju za uklanjanje i uzimanje radijatora, ali negiraju da bi se to smjelo napraviti tijekom vikenda

1.3. U pogledu pokušaja otuđenja imovine koje se tužitelju stavlja na teret kao osobito teška povreda obveza iz radnog odnosa, ističe kako je riječ o starim radijatorima koji su bili namijenjeni za otpad i koji nemaju nikakvu vrijednost za tuženika, te kako je tužitelj imao dopuštenje doc. dr. sc. Marčića da ih prisvoji. Razgovoru tužitelja i doc. dr. sc. Marčića prisustvovali su drugi zaposlenici tuženika, primjerice Nadica Vincek koja može potvrditi navode tužitelja. Štoviše, tužitelju i drugim zaposlenicima je rečeno da „...mogu odnijeti sve što nema inventarni broj na sebi.“, kao i da će „...nakon što preseljenje bude gotovo biti otvorena vrata pa neka si uzme tko što želi.“. Dodatno, kako se sve odvijalo dana 4. veljače 2023. godine, a što je vidio zaposlenik tuženika Ivan Šetin, otkaz je nezakonit, s obzirom da je Odluka o otkazu ugovora o radu donesena izvan roka od 15 dana od dana saznanja za činjenicu na kojoj se izvanredni otkaz temelji. Isto je vidio i domar Goran Miljak koji izjavljuje na zapisnik kako je na dan 4. veljače 2023. godine vidio nepoznate ljude u zgradi fakulteta. Budući je domar osoba koja po prirodi posla treba skrbiti o sigurnosti zgrade, za potrebe računanja rokova za donošenje odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu, smatra se da je poslodavac – tuženik, znao da se nešto događa već dana 4. veljače 2023., što potvrđuje i obrazloženje otkaza, koji saznanje o događaju koji je povod otkazu, smješta u dan 6. veljače 2023. godine, to jest na dan kad su izv. prof. dr. sc. Štambuk i doc. dr. sc. Marčić vidjeli nepoznate osobe i tužitelja ispred zgrade fakulteta, odnosno isto ono što su vidjeli domar Goran Miljak i zaposlenik Ivan Šetin još dana 4. veljače 2023. godine. To razloge za otkaz čini nezakonitima, osim u dijelu koji se odnosi na oštećenje stubišta. Smatra da je bez osnove optužen za pokušaj otuđenja imovine tuženika s obzirom na spomenuti dogovor s doc. dr. sc. Marčićem, tim više što su, sporni radijatori koji su dana 6. veljače 2023. godine ostavljeni u dvorištu ispred zgrade Biološkog odsjeka tužitelja, nakon navedenog datuma, zajedno s kvakama, bravama, slavinama, bojlerima, utičnicama i sličnom imovinom tuženika iz zgrade Biološkog odsjeka nestali, a za koju imovinu je nedvojbeno jasno da je nije mogao otuđiti tužitelj, koji više nije imao ključeve zgrade Biološkog odsjeka niti je više tamo dolazio. Tužitelj je 6. veljače 2023. na zahtjev nadređenih vratio ključeve zgrade i više nije dolazio na lokaciju zgrade Biološkog odsjeka na Roosveltovom trgu 6, te mu nije omogućeno niti preuzimanje privatnih stvari.

1.4. U odnosu na oštećenje imovine tuženika, glavnog stubišta u zgradi Biološkog odsjeka, tužitelj ističe kako je točno da je prilikom premještanja radijatora s viših katova na niže došlo do određenog oštećenja navedenog stubišta, međutim, ne postoje jasni dokazi, odnosno fotografije prije i poslije, koje bi mogle pokazati za koje točno oštećenje je tužitelj odgovoran, a koja oštećenja potječu od ranije. Ističe kako gotovo nitko od zaposlenika tuženika nije znao da navedeno stubište podliježe posebnim mjerama zaštite, odnosno očuvanja, niti je tužitelju takva informacija bila poznata. Od prosinca 2022. godine kada je tuženik objavio zaposlenicima da će se odviti preseljenje s navedene lokacije, premještan je namještaj, inventar i ostale stvari, a nitko od odgovornih soba unutar tuženika nije došao provjeriti niti pripaziti da se glavno stubište ne ošteti, niti su poduzeli ikakve mjere zaštite na samom stubištu, (npr. prekrivanje, postavljanje

oznake da je riječ o kulturnom dobru) niti su na bilo koji drugi način vodili brigu o glavnom stubištu. Stoga tuženik u obrazloženju Odluke o otkazu ugovora o radu pogrešno tumači kako je tužitelj značajno oštetio predmetno stubište, kad ni ne može utvrditi što je konkretno oštetio tužitelj, a što je oštetio netko drugi prilikom preseljenja namještaja i ostalog inventara. Na samom stubištu je vidljivo da je ono već u nekoliko navrata popravljano, dakle da je oštećivano i ranije. Tužitelj je u dobroj vjeri priznao kako određeno, minimalno oštećenje glavnog stubišta potječe od njega zbog čega je izrazio iskreno žaljenje, ali isto, uzimajući u obzir sve okolnosti predmetnog slučaja, nikako ne predstavlja razlog za donošenje Odluke o otkazu ugovora o radu. Posebno ističe kako je tuženik tek nakon predmetnih događaja, nakon zaprimanja tužiteljevog zahtjeva za zaštitu prava na glavno stubište u zgradi Biološkog odsjeka, a koje stubište podliježe posebnim mjerama zaštite i očuvanja i za oštećenje kojeg tuženik tereti tužitelja, postavio zaštitu u vidu dasaka. Do tog trenutka navedeno stubište nije imalo nikakvu zaštitu niti oznaku kulturnog i povijesnog dobra, a spomenuta zaštita uslijedila je više od mjesec dana nakon oštećenja stubišta koje je navodno počinio tužitelj.

1.6. Nadalje ističe kako je kod tuženika zaposlen od prosinca 2007. godine te da za navedeno vrijeme nije dobio nikakvu pisanu ili usmenu opomenu ili upozorenje. Tužitelj je jedini gotovo uvijek odrađivao rad vikendom, kontinuirano je ostajao duže na poslu, koristio je privatni automobil za potrebe tuženika onda kada službeni automobil nije bio dostupan i slično. Upravo zbog njegove predanosti, tužitelja se učestalo iskorištavalo, te je trpio brojne pritiske, uznemiravanja i šikanu određenih kolega i nadređenih, kontinuiran bezobrazan ton i obraćanje „s visoka“. Za vrijeme trajanja mandata izv. prof. dr. sc. Ana Galov kao predstojnice Zavoda za animalnu fiziologiju, koja je u tom razdoblju bila šefica tužitelju, ista je od tužitelja učestalo tražila da odrađuje razne poslove poput nošenja i prenošenja nekih stvari, a koji zadaci nisu obuhvaćeni radnim mjestom i opisom posla tužitelja. Jednom prilikom je od tužitelja zatražila i da oliči jedan zid koji je željela obnoviti, na što joj je tužitelj uljudno odgovorio kako on nije stručan za takav posao i da to baš i nije u opisu njegovog radnog mjesta. Takvo zauzimanje tužitelja za sebe i svoja prava shvaćeno je kao negodovanje, te se nakon toga šikaniranje, uznemiravanje i bezobrazno ophođenje prema tužitelju samo dodatno pojačalo i produbilo. Opisani pritisci i šikana kulminirali su tijekom 2021. godine, kada se tužitelj prvi i jedini put pobunio protiv takvog ponašanja te je rekao kako će se obratiti sindikatu. Nakon navedenog događaja averzija se prema tužitelju dodatno pojačala, te su mu postavljeni uvjeti drugačiji od uvjeta ostalih zaposlenika, pa se tako jedino od tužitelja, primjerice, zahtijevalo da se potpisuje kad dolazi na posao i kad odlazi i jedino je tužitelj morao otvarati bolovanja za jedan slobodan dan, dok ostali zaposlenici isto nisu morali činiti, a kada je tužitelj jednom prilikom pitao zašto se određena njegova kolegica ne mora evidentirati kada dolazi i odlazi s radnog mjesta, rečeno mu je kako nije bitno kada ona dolazi i odlazi. Smatra da su time ostvarena obilježja diskriminacije iz Zakona o suzbijanju diskriminacije, jer je tužitelj navedenim pristupom tuženika zakinut u svojim pravima i stavljen u nepovoljniji položaj u odnosu na ostale zaposlenike, to jest bio je žrtva šikane, koje je vrhunac bila Odluka o otkazu. Smatra da o spomenutoj diskriminaciji i stavljanju u nepovoljniji položaj neupitno govori i općepoznata činjenica unutar tuženika da je prijašnji portir u više navrata otuđio novac iz službene blagajne tuženika za što mu nije uručena odluka o otkazu ugovora o radu te je nastavio raditi, dok se na teret tužitelja stavlja krivnja za postupke za koje nije niti odgovoran te se automatski donosi Odluka o otkazu ugovora o radu. Dodatno, tužitelj ističe kako se motivacija za donošenje Odluke o otkazu također može pronaći i u činjenici što se tužitelj, kao dio sindikata, prije otprilike sedam godina priklonio zajedničkom tužbi sindikata protiv tuženika, vezano uz posebne uvjete rada tehničkim suradnicima, za što tuženik zaposlenicima nije isplaćivao naknadu, a što je prema zakonu morao isplaćivati.

S obzirom na sporost navedenog postupka, tužitelj je i privatno uzeo odvjetnika, te je pobijedio u sudskom postupku i tuženik mu je morao isplatiti određenu financijsku odštetu. Tijekom tog razdoblja, a za vrijeme trajanja sudskog postupka, u nekoliko navrata kada bi se susreli svi zaposlenici tuženika na istom okupu, znalo se javno komentirati „...kako bi bio red da tehničari odustanu od tužbe prema fakultetu.“. S obzirom na sve navedeno, Odluka o otkazu ugovora o radu sastavljena je površno, sadrži pogrešan i nepotpun opis činjeničnog stanja i temelji se na pogrešnom uvjerenju kako je za takvu vrstu otkaza dovoljno navesti da je došlo do teške povrede obveza iz radnog odnosa, da je dovoljno neosnovano svaliti krivnju za sve događaje na tužitelja i kako to automatizmom predstavlja razlog za odluku o otkazu, a bez da su uopće uzete u obzir sve činjenice i okolnosti predmetnog slučaja. Razvidno je kako u predmetu tužitelja nije došlo do teške povrede obveza iz radnog odnosa, slijedom čega je odluka o otkazu ugovora o radu nezakonita. Opravdano je i razumski za očekivati da bi se u ovom predmetu tužitelju eventualno mogla izreći određena opomena ili upozorenje zbog nenamjernog oštećenja glavnog stubišta.

1.7. Ističe i kako je prekršena procedura prilikom donošenja Odluke o otkazu ugovora o radu, s obzirom na to da je dekanat sindikalnim povjerenicima, koji su preuzeli ulogu radničkog vijeća, dao izjavu u kojoj se diskreditira tužitelj i iz koje je vidljivo kako je već odlučeno da će se ići na Odluku o otkazu ugovora o radu tužitelju, bez da se prethodno uopće traži mišljenje i suglasnost sindikalnih povjerenika. Takav propust u proceduri, odnosno jednostrano donošenje odluke o otkazu od strane dekanata bez mogućnosti da se sindikalni povjerenici izjasne i daju svoje mišljenje o predmetnom slučaju, kao i propust da se tužitelju uopće pruži zaštita u cjelokupnom procesu ne mogu imati podlogu ni u kakvom aktu, s obzirom da je takvo postupanje protivno zakonu. Posljedično, time je i sama Odluka o otkazu ugovora o radu nezakonita. Štoviše, već je i samom tužitelju prije davanja njegove izjave pred dekanom, glavnom tajnicom, šeficom kadrovske službe, zapisničarkom i djelatnikom pozvanim na razgovor dana 10. veljače 2023. godine istaknuto kako se ide prema prestanku radnog odnosa. Jasno je kako je već u tom trenutku postojala konačna odluka prisutnih da će tužitelj dobiti otkaz i da je takva odluka praktički neosporiva, odnosno da na, već u tom trenutku donesenu odluku o prestanku radnog odnosa tužitelja, neće utjecati niti izjava tužitelja o predmetnim događajima niti različiti kriteriji u odnosu na druge zaposlenike niti išta slično. U tom pogledu ističe kako su u odnosu na domara g. Gorana Miljaka, za kojeg se sumnja da je otuđio kvake, bojlere, utičnice i sličnu imovinu iz zgrade tuženika i koji nije imao nalog za dolazak 4. i 5. veljače 2023. godine u zgradu Biološkog odsjeka i radionicu, prije davanja njegove izjave dana 10. veljače 2023. godine prisutni istaknuli kako će, ovisno o njegovoj obrani, odrediti daljnje korake, dok prestanak radnog odnosa nisu ni spomenuli. Poslodavac je imao saznanje da domar Miljak skida bojlere i slavine jer je to izjavi izjavila prof. Štambuk. Smatra i da je cijeli proces od dana 6. veljače 2023. godine pa do dana donošenja Odluke o otkazu ugovora o radu tuženik je proveo na posve nehuman i nezakonit način. Tužitelj nije bio upoznat s temom sastanka na koji je pozvan dana 10. veljače 2023. godine telefonom 45 minuta prije održavanja samog sastanka istog dana. Također, niti tijekom navedenog telefonskog razgovora niti na samom sastanku u prostorijama tuženika, tužitelju nije ni na koji način rečeno da je pozvan na sastanak dati obranu, odnosno da se njegova izjava ima smatrati obranom, dok je u samom obrazloženju Odluke o otkazu ugovora o radu istaknuto da je tuženik tužitelju omogućio da iznese svoju obranu. Tužitelj nije shvatio da bi trebao imati pravnu pomoć ili da mu se sprema otkaz jer nije imao razloga vjerovati da bi mu prijetila bilo kakva sankcija. Tužitelju je na kraju sastanka tek rečeno da može svojoj izjavi dodati nešto i pismenim putem. U tom pogledu nije istinit niti navod iz e-maila od dana 15. veljače 2023. godine upućenog

sindikalnim povjeren-cima koju su preuzeli ovlasti radničkog vijeća da je tužitelju „...dana mogućnost iznošenja obrane i to 10. veljače 2023. odnosno do 14. veljače 2023., što je on učinio te ponovno potvrdio počinjenje prethodno opisanih radnji s radijatorima...“. Istog dana je tuženik održao sastanak i s radnikom Ivanom Šetinom, koji je posvjedočio nespornu činjenicu da je tužitelj uzeo radijatore za što je imao dogovor s nadređenom osobom. Istog dana je sastavljen i zapisnik sa sastanka s radnikom Goranom Miljkom, domarom, koji je priznao da je otuđio slavinu, ali s ciljem da je montira u Botaničkom vrtu, s obzirom na to da će se sve ionako baciti. Nadalje, g. Miljak je priznao da dva tjedna nije pratio stanje zgrade iako mu je to u opisu poslova. Ovo ukazuje na to da je g. Miljak uistinu uzeo barem jedan predmet, ali mu nije prijetio niti otkaz niti opomena od strane tuženika.

1.8. Smatra kako je motivacija za otkaz ugovora o radu konačna pobuna tužitelja protiv svih pritisaka, šikane i diskriminacije koju trpi, zbog čega je Odluka o otkazu ugovora o radu ništetna. Predlaže utvrditi izvanredni otkaz nedopuštenim, naložiti povratak na rad i nadoknaditi parnične troškove.

2. Tuženik u odgovoru na poriče i osporava kako činjenične navode tako i tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti. Dana 20. veljače 2023. godine donio je Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu, klasa: 114-04/23-01/1, ur.broj 251-58-10205-23-3, kojom se tužitelju izvanredno otkazuje ugovor o radu, klasa: 112-02/13-01/5, urbroj: 251-58-10207-13-169, sklopljen dana 1. ožujka 2013., a zbog osobito teških povreda obveza iz radnog odnosa. Naime, dana 6. veljače 2023. godine tuženik je saznao da je tužitelj počinio osobito teške povrede obveza iz radnog odnosa, koje se sastoje od oštećenja imovine tuženika, pokušaja otuđenja imovine tuženika te dovođenja neovlaštenih osoba u prostore tuženika radi poduzimanja neovlaštenih radnji na imovini tuženika.

2.1. Ističe kako je od dana 2. siječnja 2023. godine u tijeku obnova potresom oštećenog Biološkog odsjeka tuženika pod imenom operacije FSEU.2021.MZO-019 "PMF-Biološki odsjek, Rooseveltov trg 6 – Program provedbe mjera cjelovite obnove infrastrukture i opreme oštećene potresom". Tužitelj je dana 4. veljače 2023. u zgradi Biološkog odsjeka tuženika na lokaciji Rooseveltov trg 6, Zagreb, zajedno sa skupinom osoba koje nisu zaposlenici tuženika, niti ih je tuženik angažirao, neovlašteno u namjeri otuđenja demontirao radijatore te prilikom grubog spuštanja radijatora niz glavno stubište značajno oštetio isto. Nekretnina u kojoj se nalazi oštećeno navedeno stubište podliježe zaštiti sukladno odredbama Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara, te je jedan od elemenata zgrade koji osobito podliježe posebnim mjerama zaštite odnosno očuvanja.

2.2. Dana 6. veljače 2023., tužitelja je doc. dr. sc. Zoran Marčić, Pomoćnik pročelnice za izgradnju i investicijsko održavanje BO PMF-a, zatekao kako zajedno sa skupinom neovlaštenih osoba iznosi prethodno demontirane radijatore iz zgrade tuženika u namjeri da ih odveze i zadrži za sebe te odmah nazvao izv. prof. dr. sc. Anamariju Štambuk, voditeljicu operacije FSEU.2021.MZO-019 i prof. dr. sc. Sandru Radić Brkanac, pročelnicu BO PMF-a. Doc. dr. sc. Zoran Marčić odmah je upozorio tuženika da nije bio ovlašten samostalno organizirati demontažu i odvoz radijatora te ukazao mu na oštećenje stubišta, na što je tužitelj priznao krivnju oštećenja stubišta i odgovorio da mu je žao jer nije znao da treba paziti na isto te da je dogovorio odvoz radijatora za 6. veljače 2023. godine pa je zato obavio demontažu preko vikenda. Odmah nakon dolaska izv. prof. dr. sc. Anamarije Štambuk pozvana je i policija te je dokumentirano stanje zatečeno u zgradi kojom prilikom je utvrđeno da nedostaju i gotovo sve slavine i bojleri iz zgrade (minimalno 23 bojlera i 4 demontirana i ostavljena, minimalno 40 slavina i minimalno 120 utičnica), da je ulaz u jedan zaključan ured oštećen, da su s nekoliko vrata u predvorju prvog kata nasilno skinuti okovi kvake i ključanice, uz oštećenje drvenarije.

2.3. Tuženik naglašava kako tužitelj nije imao dozvolu demontirati i otuđiti radijatore, niti dovesti nepoznate osobe u prostore tuženika. Štoviše, tužitelj je dana 3. veljače 2023. godine izričito upozoren da ništa od imovine tuženika ne smije uzeti niti demontirati te da se za eventualno dopuštenje mora poslati pisani upit putem e-maila doc. dr. sc. Zoranu Marčiću, izv. prof. dr. sc. Anamariji Štambuk ili domaru Goranu Miljaku, a tek nakon što preseljenje s navedene lokacije bude dovršeno, i nikako ne prije dana 9. veljače 2023. godine. Neutemeljeni su tužiteljevi navodi da nije mogao poslati e-mail s upitom za odnošenje radijatora jer nema službeni mobitel niti službeno računalo, obzirom na to da e-mail može poslati s bilo kojeg drugog računala ili smartphona te je nevjerojatno da tužitelj nije mogao pristupiti baš nikakvom računalu ili mobitelu kako bi poslao upit za dopuštenje demontaže radijatora. Također, to što su radijatori bili stari ili određeni za otpad nikako ne znači samo po sebi da je bilo koji radnik tuženika mogao bilo kada bez dopuštenja iste demontirati i otuđiti. Ukoliko je tužitelj dogovorio unaprijed prijevoz radijatora, mogao je isto tako dogovoriti i neki drugi datum i to isključivo ukoliko bi dobio dopuštenje za odnošenje istih.

2.4. U odnosu na navode tužitelja da mu domar Goran Miljak i informatičar Ivan Šetin prilikom demontaže nisu prigovorili niti ga pitali što radi, tuženik ističe da nije u opisu posla domara i informatičara znati je li tužitelj imao ili nije imao dopuštenje za demontažu i otuđenje tuženikove imovine. Štoviše, informatičar Ivan Šetin jasno je naglasio na sastanku održanom dana 10. veljače 2023. da nije znao što tužitelj radi u prostorijama tuženika te da mu je tužitelj rekao da je "sve dogovoreno". Isto tako, domar Goran Miljak izjavio je da također nije znao što tužitelj radi te mu je informatičar Ivan Šetin rekao da je tužitelj rekao da je "sve dogovoreno". Dakle, tužitelj je doveo u zabludu dva zaposlenika tuženika da je tužitelj imao dopuštenje za demontažu i odvoz radijatora. Neosnovani su navodi tuženika da bi predmetna Odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu bila donijeta izvan roka od 15 dana od dana saznanja za činjenicu na kojoj se izvanredni otkaz temelji. Tuženik je za radnje tuženika saznao dana 6. veljače 2023. godine, a odluka je donesena u roku od 15 dana i to dana 20. veljače 2023. godine.

2.5. Tuženik ističe da je omogućio tužitelju iznošenje obrane od 10. do 14. veljače 2023. godine te je tužitelj potvrdio počinjenje gore navedenih radnji te priznao da je upozoren da ne smije dirati radijatore prije dana 9. veljače 2023. godine. Sindikalni povjerenici koji su preuzeli ovlasti radničkog vijeća su dana 20. veljače 2023. godine dali svoju suglasnost na namjeravanu odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu tuženiku.

2.6. Navodi tuženika o konstantnoj diskriminaciji i šikaniranju potpuno su paušalni i neutemeljeni. Cijelo vrijeme je bilo jasno komunicirano prema tužitelju o kakvim povredama radnog odnosa se radi te koje su moguće posljedice na radni odnos tužitelja, sukladno Zakonu o radu i Pravilniku o radu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Tuženik ističe da je u navedenom Pravilniku o radu u odredbi članka 77. stavak 1. navedeno da poslodavac i zaposlenik imaju opravdani razlog za otkaz ugovora o radu sklopljenog na neodređeno ili određeno vrijeme, bez obveze poštivanja propisanog ili ugovorenog otkaznog roka (izvanredni otkaz), ako zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa ili neke druge osobito važne činjenice, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nastavak radnog odnosa nije moguć. Tuženik ističe da je, s obzirom na broj zaposlenih te veličinu i broj zgrada tuženika, gotovo nemoguće osigurati efikasno čuvanje imovine tuženika, zbog čega je u konkretnom slučaju osobito bitno postojanje međusobnog povjerenja između poslodavca i zaposlenika te obostrano korektno ponašanje i to ne samo u obavljanju radnih zadataka, već i u odnosu prema imovini tuženika. Pritom ne mora biti bitna vrijednost uzetog, već sama činjenica da je tužitelj, bez obzira na upozorenje i uputu nadređenih, neovlašteno demontirao te namjeravao otuđiti imovinu tuženika, ima za posljedicu gubitak povjerenja,

a koje je pretpostavka za dobro funkcioniranje međusobnog odnosa između zaposlenika i poslodavca. Tuženik ističe da je pokušaj otuđenja ili otuđenje imovine poslodavca u praksi opravdan razlog za izvanredni otkaz ugovora o radu. Također, ističe da pri donošenju odluke o izvanrednom otkazu radniku ne mora biti od utjecaja niti eventualna kaznenopravna kvalifikacija djela niti vrijednost imovine, tako da su u pojedinim slučajevima mogući i izvanredni otkazi zbog otuđenja imovine poslodavca koja realno ima i vrlo malu vrijednost i nema kaznenopravni značaj. Radi se o tome da ugovor o radu po svojoj pravnoj prirodi uređivanja trajnih odnosa i obveza u procesu rada pretpostavlja odnos povjerenja među strankama, što svakako kod primjerice teškog oštećenja imovine poslodavca, krađe, otuđenja i sličnih radnji, predstavlja razlog zbog kojeg nastavak radnog odnosa nije moguć. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

2.7. Podredno podnosi i protutužbeni zahtjev na sudski raskid ugovora o radu, jer zbog gubitka povjerenja u radnika nastavak rada tužitelja kod tuženika više nije moguć.

3. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu, od 20. veljače 2023. klasa: 114-04/23-01/1, urbroj: 251-58-10205-23-3; Odluku Biološkog odsjeka tuženika kojom se dekanu tuženika predložilo donošenje odluke o izvanrednom otkazivanju ugovora o radu tužitelju, klasa: 602-04/23-01/6, urbroj: 251-58-10603-23-17, od 15. veljače 2023.; zahtjev za zaštitu prava; odgovor tuženika na zahtjev za zaštitu prava, klasa: 114-04/23-01/1, urbroj: 251-58-10205-23-5, od dana 22. ožujka 2023. godine, izjave doc. dr. sc. Zorana Marčića od dana 7. veljače 2023., izv. prof. dr. sc. Anamarije Štambuk od dana 7. veljače 2023. godine i prof. dr. sc. Sandre Radić Brkanac; zapisnik sa sastanka s tužiteljem od 10. veljače 2023., zapisnik sa sastanka s g. Goranom Miljkom od 10. veljače 2023.; e-mail od dana 15. veljače 2023. godine upućen sindikalnim povjerenicima koju su preuzeli ulogu radničkog vijeća; izjave Ivana Šetina i Gorana Miljka dane na zapisnik; zapisnik sa sastanka održanog u prostorijama Kraša, Ravnice 48, s početkom u 9,30 sati, dana 10. veljače 2023. godine, klasa: 602-01/23-01/1, urbroj: 251-58-10601-23-115; zapisnik sa sastanka održanog u prostorijama Botaničkog vrta, Marulićev 9a, s početkom u 11,00 sati, dana 10. veljače 2023. godine, klasa: 100-01/23-01/5, URBROJ: 251-58-10207-23-1; Pravilnik o radu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, klasa: 003-05/15-01/1, urbroj: 251-58-10201-15-4, od dana 30. ožujka 2015. godine, klasa: 003-05/15-01/1, urbroj: 251-58-10201-18-11 od 5. srpnja 2018, fotografije, e-mailove od 15.2.2023. i 17.2.2023.; suglasnost Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja od 20.2.2023.g. i ostalu dokumentaciju u spisu. U postupku su saslušani svjedoci Zoran Marčić, Ana Marija Štambuk, Goran Miljak, Ivan Šetin, Nela Bosner, Nadica Vinček te tužitelj i zakonski zastupnik tuženika kao stranke u postupku

4. Na temelju provedenog dokaznog postupka, te brižljive i savjesne ocjene svih dokaza zajedno i svakog dokaza pojedinačno, a sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/2025 - dalje ZPP - dalje: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

5. Sporno je da li postoji opravdani razlog za izvanredni otkaz ugovora o radu, odnosno da li je Odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu, od 20. veljače 2023. godine, KLASA: 114-04/23-01/1, UR-BROJ: 251-58-10205-23-3, zakonita i dopuštena.

6. U obrazloženju pobijanog otkaza navedeno je da je dana 6. veljače 2023. poslodavac je saznao da je radnik počinio osobito teške povrede obveza iz radnog

odnosa, koje se sastoje u radnjama oštećenja imovine poslodavca, pokušaja otuđenja imovine poslodavca te dovođenja neovlaštenih osoba u prostore poslodavca radi poduzimanja neovlaštenih radnji na imovini poslodavca odnosno oštećenja i otuđenja imovine poslodavca. Radnik je u subotu 4. veljače 2023., neovlašteno, sa skupinom osoba koje nisu zaposlenici poslodavca niti ih je poslodavac angažirao, demontirao radijatore u zgradi Biološkog odsjeka poslodavca na lokaciji Rooseveltov trg 6, Zagreb, u namjeri otuđenja radijatora te je uslijed spuštanja demontiranih radijatora niz stubište isto stubište značajno oštećeno. Osobitoj težini povrede obveze iz radnog odnosa doprinosi činjenica da je nekretnina poslodavca na kojoj su se povrede dogodile podliježe zaštiti prema Zakonu o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara (zaštićeno kulturno dobro (pravni status), Kulturno povijesna cjelina – Z-1525 (vrsta, lista i registarski broj), Povijesna urbana cjelina Grad Zagreb (naziv dobra)), a oštećeno glavno stubište jedan je od elemenata zgrade koji osobito podliježe posebnim mjerama zaštite odnosno očuvanju. Osobitoj težini povrede obveza iz radnog odnosa također doprinosi i činjenica da je radnik, nakon što su prijepodne u petak 3. veljače 2023., iz zgrade poslodavca udaljene nepoznate osobe koje su se spremale demontirati radijatore pozivajući se na dogovor s radnikom, u telefonskom razgovoru izričito upozoren da ništa od imovine poslodavca ne smije demontirati ni uzimati, a da za eventualnu drugačiju mogućnost treba poslati pisani upit e-mailom nakon što preseljenje s navedene lokacije bude gotovo, ali ne prije 9. veljače 2023. Ujutro 6. veljače 2023., na lokaciji poslodavca zatečen je radnik sa skupinom neovlaštenih osoba u pokušaju otuđenja demontiranih radijatora, s jasno vidljivim značajnim oštećenjima stubišta te je poslodavac odmah obavijestio policiju koja je istoga jutra obavila očevid. Unatoč postojanju okolnosti zbog kojih nije opravdano očekivati od poslodavca da radniku omogući iznošenje obrane, poslodavac je ipak radniku 10. veljače 2023. odnosno 14. veljače 2023. omogućio da iznese svoju obranu prije mogućeg izvanrednog otkazivanja ugovora o radu, što je radnik učinio, a koja se u bitnome sastoji u sljedećem. Radnik je potvrdio počinjenje radnji opisanih u prethodnom odlomku te je naveo da je u petak 3. veljače 2023., upozoren da ne smije prije srijede dirati radijatore, ali da ih je ipak demontirao tijekom vikenda 4. i 5. veljače 2023., sa skupinom osoba u vlastitoj organizaciji, kako ne bi nikome smetao i jer je organizirao prijevoz u ponedjeljak 6. veljače 2023. te da nije znao da je stubište zaštićeno, zbog čega mu je žao. Sindikalni povjerenici koji su preuzeli ovlasti radničkog vijeća su dana 20. veljače 2023. dali svoju suglasnost na namjeravanu odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu radniku. Oštećenje imovine poslodavca, dovođenje neovlaštenih osoba u prostor poslodavca radi poduzimanja neovlaštenih radnji na imovini poslodavca te pokušaj otuđenja imovine poslodavca predstavljaju osobito teške povrede obveza iz radnog odnosa. Iz navedenog postupanja proizlazi da radnik prema imovini poslodavca postupao samovoljno, iskorištavajući okolnosti posljedica od potreba (preseljenje s lokacije zbog obnove), zbog čega je poslodavac trajno izgubio povjerenje u radnika nužno za postojanje radnog odnosa te se stoga poslodavac ne može osloniti na radnika u izvršavanju obveza iz radnog odnosa. Uvažavajući sve okolnosti i interese obiju ugovornih strana, nastavak radnog odnosa nije moguć.

7. Prema odredbi članka 116. Zakona o radu (Narodne novine 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23, 64/23; dalje u tekstu: ZR) poslodavac ima opravdani razlog za otkaz ugovora o radu sklopljenog na neodređeno ili određeno vrijeme, bez obveze poštivanja propisanog ili ugovorenog otkaznoga roka (izvanredni otkaz), ako zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa ili neke druge osobito važne činjenice, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nastavak radnog odnosa nije moguć

7.1. Prema odredbi čl. 119.st.1.ZR, prije redovitog ili izvanrednog otkazivanja uvjetovanog ponašanjem radnika, poslodavac je dužan radnika pisano upozoriti na obvezu iz radnog odnosa i ukazati u na mogućnost otkaza u slučaju nastavka povrede te obveze, osim ako postoje okolnosti zbog kojih nije opravdano očekivati od poslodavca da to učini, a prema st.2. dužan je omogućiti radniku da iznese svoju obranu, osim ako postoje okolnosti zbog kojih nije opravdano očekivati od poslodavca da to učini.

7.2. Teret dokazivanja postojanja opravdanog razloga za otkaz ugovora o radu je na tuženiku, kao poslodavcu sukladno odredbi članka 135. stavak 3. ZR-a.

8. Tužitelj u svom iskazu u bitnom navodu kako je predmetne radijatore demontirao jer je za to imao dozvolu prof. Marčića, kako bi iste prodao pod staru željezno. Oспорava da bi mu prof. Marčić rekao da mora uputiti pisani zahtjev za demontažu radijatora. Ističe i da bi ga u petak prof. Marčić vidio zajedno s radnicima koji su demontirali radijatore i tada mu je rekao da te radijatore ne može tada demontirati nego da čeka da se radnici koje je angažirao tuženik maknu s gradilišta. Radi toga je u subotu i nedjelju došao sa istim tim radnicima, izvršili su demontažu radijatora, u ponedjeljak ujutro su ih krenuli nositi na dvorište i tada se pojavio prof. Marčić koji je rekao da to nije u redu, da je izvršio otuđenje i ošteti stubište. Nitko mu nije rekao da je stubište zaštićeno kulturno dobro.

8.1. Svjedok Marčić u svom iskazu navodi da je razgovarao s tužiteljem putem telefona, vezano za mogućnost odnošenja radijatora iz zgrade, jer je zgrada išla u rekonstrukciju, a tuženik bio u procesu seljenja na drugu lokaciju i nakon završetka selidbe trebali su početi radovi i radijatori su se trebali demontirati. Tužitelj ga je telefonom nazvao i pitao može li demontirati radijatore, a svjedok mu je odgovorio da mora službeno poslati zahtjev kolegi u biološkom odsjeku i pročelnici biološkog odsjeka i izričito mu je naglasio da nikako ne može započeti demontažu radijatora prije četvrtka, odnosno kraja selidbe. Nakon tog razgovora slijedeći tjedan, u ponedjeljak vidio je da su radijatori u dvorištu u zgradi i rekao tužitelju da nije bio takav dogovor, a on mu je na to odgovorio da mu je žao, da je imao organizirani prijevoz za radijatore i da je radi tog izvršio demontažu svih radijatora.

8.2. Zakonski zastupnik tuženika u svom iskazu ističe da je 6.2.2023. obaviješten da su preko vikenda demontirani radijatori od strane tužitelja, bez dozvole nadređenih, potom su imali sastanak, savjetovanje sa sindikatom te više nema povjerenja u tužitelja.

8.3. Iz iskaza svjedokinje Ane Marije Štambuk, koje je bila zadužena za cjelokupno preseljenje, proizlazi kako je ista neposredno čula dio telefonskog razgovora tužitelja i svjedoka Maričića, u kojem je svjedok Marčić rekao tužitelju da nitko ne smije ući u zgradu do 9.2. dok traje selidba, a za dalje da može napisati e-mail ako što treba. 6.2. Nazvao ju je docent Marčić da hitno dođe u zgradu jer da je oštećeno stubište.

8.4. Nadica Vincek u svom iskazu navodi da je tužitelj imao odobrenje za demontažu radijatora, ali ne za ponedjeljak, već za četvrtak u tom tjednu, tužitelj je pitao prof. Marčića i prof. Štambuk kada bi mogao te radijatore odvesti, a oni su mu rekli vjerojatno može u četvrtak, ali da će se još dogovoriti, to je osobno čula i bila je prisutna tom razgovoru, međutim radijatori su demontirani i odvezeni na dvorište u nedjelju po noći, jer je u ponedjeljak zatekla takvo stanje.

9. Analizirajući iskaze svjedoka i dokumentaciju priloženu u spis, sud je kao nesporno utvrdio da su tužitelj i docent Marčić razgovarali o demontaži radijatora. Kao nesporno je utvrđeno da tužitelj nije podnio pisani zahtjev, niti imao pisano odobrenje za demontažu i odvoz radijatora.

10. Čak i kada bi se uzela u obzir točna pretpostavka da je tužitelj imao usmeno odobrenje za demontažu i odvoz radijator od docenta Marčića, u svakom slučaju tužitelj bi postupio suprotno takvom odobrenju. Sam tužitelj u svojoj izjavi navodi da mu je rečeno da pričekaj srijedu, a on je to, učinio vikend prije, s radnicima koji nisu radnici tuženika, niti tvrtke koja je angažirana od strane tuženika za selidbu. Tužitelju nije odobreno da u prostore tuženika, koji su pripremani za selidbu, dovodi druge nepoznate osobe, koji nisu imali odobrenje za ulazak u prostorije tuženika. I da se uzme u obzir kao točan navod da bi tužitelj imao odobrenje za odvoz radijatora, to se odnosilo za vrijeme kada je završila selidba tuženika. Sam tužitelj u tužbi navodi da mu je rečeno da može uzeti radijatore nakon što se sav namještaj i osoblje iseli, za što je bio predviđen datum 9.veljače 2023.g. pa onda navodi da je zaključio kako konačan završetak preseljenja neće biti 9.2.2023.g. pa je s radnicima koje je već organizirao i platio (?!) demontirao radijatore za vikend 4. i 5.2.2023.g. te prijevoz organizirao za ponedjeljak 6.2.2023. Već je i takvo postupanje tužitelja razlog za izvanredni otkaz ugovora o radu, jer nitko tužitelju nije odobrio da u to vrijeme obavlja radnje za demontažu radijatora, koje je planirao prodati u otpad, pogotovo da omogući ulazak nepoznatim osobama u krug tuženika.

10.1. Nije sporno da je od dana 2.1.2023. u tijeku obnova potresom oštećenog Biološkog odjeka tuženika te da je isti odsjek izmješten s lokacije Roosveltov trg 6 na drugu lokaciju. Sud je utvrdio da je postupak preseljenja vodila prof. Štambuk. Dakle, nesporno proizlazi da za dane kada je tužitelj vršio demontažu nije imao nikakvo odobrenje, omogućio je ulazak nepoznatim osobama u prostore tuženika i već je tu dovoljan razlog da tuženik izgubi povjerenje u rad tužitelja te imao opravdani razlog za izvanredni otkaz ugovora o radu. Tako je svaki radnik tuženika mogao u zgradi tuženika nešto naći za privatnu upotrebu, na bilo koji način te dovoditi druge osobe za pripomoć, što je zaista nezamislivo.

11. Ovaj sud poklanja vjeru iskazima i svjedoka Marčića i svjedokinje Štambuk, da je tužitelju bilo rečeno da treba postaviti upit e-mailom. Preseljenje nekog dijela fakulteta je zaista opsežan posao i logično je da postoje neki planovi oko toga što se uopće i kako treba preseliti, da li neki dijelovi idu na otpad, da li nešto treba posebno zbrinjavanje iz bilo kojih razloga itd. Teško je očekivati da bi bilo koje osobe, čak i profesori zaposleni u tom Biološkom odjeku imaju pravo i ovlast usmeno davati odobrenja za odvoz i privatnu prodaju radijatora za otpad, jer su i ti radijatori negdje popisani kao nešto što se nalazi u zgradi i tuženik iste koristi. Sud je poklonio vjeru iskaz svjedoka Marčića da je tražio pisani zahtjev, a nesporno je da tužitelj nije podnio pisani zahtjev. Čak i tužitelj u tužbi navodi da mu je doc. Marčić rekao da samo pro forme pošalje e-mail njemu i predstojnici ureda. Neutemeljen je navod tužitelja da da nije mogao poslati e-mail su uputom jer nema službeni mobitel niti službeno računalo, jer je isti mogao poslati s bilo kojeg drugog računala ili smartphonea, a čak i da to nije mogao, što je zaista nevjerojatno, mogao je na papiru rukom napisati zahtjev i isti urudžbirati kod tuženika.

12. Iskaz svjedokinje Vincek u kojem navodi da je čula da bi tužitelju isti rekli da može odvesti radijatore, ali da će se još "dogovoriti" ne isključuje zahtjev da bi docent Marčić tražio od tužitelja pisani upit, jer rečenica "dogovoriti ćemo se" upućuje da nije ništa fiksno dogovoreno, već da postoji prostor gdje treba finalizirati određene radnje i detalje, u konkretnom slučaju pisani zahtjev tužitelja i potom pisano odobrenje nekog od tuženika, jer nije sporno da su bili vršeni razgovori između tužitelja i docenta Marčića oko demontaže i predaje u posjed spornih radijatora tužitelju, no to ne znači da je time izvršen i dogovor između istih.

13. Sud iskazu tužitelja nije poklonio vjeru jer je iskaz neuvjerljiv, usmjeren na izbjegavanje odgovornosti, a čak nije niti jasno zašto bi tužitelj smatrao da je u redu zaraditi na imovini, makar ta imovina bila i otpad, prodajom tih starih radijatora. Stoga, kako tužitelj nije imao dozvolu demontirati radijatore s pokušajem otuđenja, niti dovesti nepoznate osobe u prostore tuženika, to opravdano tuženik ističe kako je izgubio povjerenje u rad tužitelja i imao je opravdani razlog za izvanredni otkaz ugovora o radu. Tuženik kao fakultet nastavu drži na više lokacija i u više zgrada pa mu je bitan odnosno povjerenja između poslodavca i zaposlenika vezano uz čuvanje imovine zaposlenika. Stoga je otkaz zakonit i dopušten.

14. Vezano uz oštećenje stepenica, tužitelj je u obrani prvo isto priznao, a potom iste osporio da bi nastale uslijed postupanja njega i osoba koje je on privatno angažirao. Pri tome uopće nije relevantno da li je tužitelj znao ili nije da bi zgrada i stubište bilo kulturno dobro, kao i da tuženik iste ne bi zaštitio. Tuženik je angažirao tvrtku za selidbu te bi ista tvrtka i odgovarala za oštećenja koja bi napravila u postupku selidbe. Nepoznate osobe iznosile su radijatore koji su svaki teški prema iskazu tužitelja 100-200 kg, i nije relevantno da li je i koliko radijatora njima ispalo po stubištu i napravilo oštećenja. Relevantno je da nepoznate osobe nisu imali niti odobrenje biti tamo u zgradi i bilo šta nositi. Time je tvrtka koja je angažirana za selidbu oslobođena od odgovornosti, jer su se u prostorijama nalazile neovlaštene osobe.

15. Tužitelju je omogućeno iznošenje obrane jer se u Zapisniku sa sastanku održanog u prostorijama Kraša, Ravnice 48 od 10.2.2023. izričito navodi, cit: "Pozvani djelatnik je na početku samog sastanka upoznat s činjeničnim stanjem u vezi čega je pozvan na razgovor, a odnosi se na počinjenje radnji u prostorijama na Rooseveltovom trgu 6, gdje su oštećene zgrade stubište i pokušaj otuđenja imovine PMF-a. Upućen je da će se o sastanku voditi službeni zapisnik te pozvan iznijeti svoju obranu budući da kao poslodavac PMF mora poduzeti korake vezane uz radnopravni odnos, a prema trenutnim činjenicama sve ukazuje na prestanak radnog odnosa. Nakon sastanka dobit će i mogućnost dopuna obrane pisanim putem u roku od nekoliko dana.

15.1. Na kraju zapisnika je navedeno cit: "Nakon što su svi prisutni pročitali zapisnik, svojim potpisom potvrđuje suglasnost sa sadržajem istoga". Iz zapisnika je vidljivo da ga je potpisao i tužitelj. Time je po mišljenju ovog suda tuženik poštovao odredbu čl.119. st.2. ZR-a.

16. Navod tužitelja da bi tuženik saznao već 4.2.2023. za povredu obveze iz radnog odnosa, time što bi domar i informatičar vidjeli tuženika i nepoznate osobe u demontaži radijatora je neutemeljen. Domar i informatičar nisu osobe koje bi po svojim funkcijama mogle odlučivati o radnim pravima tužitelja, niti to što su oni nešto vidjeli znači početak roka od 15 dana u kojem poslodavac može izvanredno otkazati ugovor o radu. Tuženik saznanje o događajima crpi od dana 6.2.2023., kada je docent Marčić dolaskom u zgradu zatekao stanje demontiranih radijatora i prenošenja radijatora u dvorište, o čemu je obavijestio svoje daljnje nadređene. Stoga je odluka o otkazu donijeta u prekluzivnom roku od 15 dana od dana saznanja za osobito tešku povredu obveze iz radnog odnosa.

17. Pravno je irelevantno što se poslije dogodilo sa spornim radijatorima, da li je tuženik tražio uvid u kamere koje pokrivaju okolne zgrade i slično. Stoga nisu provedeni personalni dokazi na tu okolnost.

18. Prema čl. 125. Zakona o radu, sudski raskid se može donijeti i na zahtjev poslodavca, ako postoje okolnosti koje opravdano ukazuju da nastavak radnog odnosa, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka nije moguć. Pretpostavka za odlučivanje o sudskom raskidu je da sud utvrdi kako otkaz poslodavca nije dopušten, što znači da u ovom slučaju, kako je sud utvrdio otkaz dopuštenim i zakonitim, nema uvjeta za odlučivanje o sudskom raskidu na zahtjev poslodavca.

19. Navodi tužitelja o nepovoljnijem položaju su paušalni i neuvjerljivi. Tužitelj se poziva na navode o sporu od prije 7 godina, a nije niti naznačio temelj diskriminacije iz čl. 1.st.1. Zakona o suzbijanju diskriminacije (NN 85/08 i 112/12), odnosno da li bi bio stavljen u nejednaki položaj po osnovu rase ili etničke pripadnosti ili boje kože, spol a, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja društvena položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta ili spolne orijentacije.

20. Vezano uz očitovanje sa radničkim vijećem, odnosno sindikalnim povjerenicama koji su preuzeli prava i obveze radničkog vijeća, sud je utvrdio kako su sindikalni povjerenici dana 20. veljače 2023.g. dali svoju suglasnost na namjeravanu odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelju. Time je tuženik ispoštovao svoju obvezu iz čl. 150. Zakona o radu. Pri tome nije relevantno kada je održan sastanak dekana i sindikalnih povjerenika, jer i iz iskaza Nadice Vincek proizlazi da je povjerenicima bio predložen nacrt odluke o otkazu prije nego što su dali svoje očitovanje. Iz priložene dokumentacije vidljivo je kako je tuženik zatražio očitovanje od sindikalnih povjerenika dana 15.2.2023., te da je sindikalna povjerenica Nela Bosner 17.2.2023. zatražila sastanak kako bi se raspravilo o donošenju odluke, te da je 20. veljače 2023. u 13,56 Nezavisni sindikat znanosti i visokog obrazovanja urudžbirao kod tuženika suglasnost na Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelju, te je tuženik istog dana u 16,00 h urudžbirao Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelju.

21. Sud posebno nije saslušavao svjedoka Sandru Radić Brkanac, jer je voditeljica preseljenja prof. Štambuk izričito navela da ista nije mogla niti dati zahtjev za demontažu inventara tužitelju. Iz pisane izjave Sandre Radić Brkanac proizlazi da je ista od docenta Marčića dobila informacije da su u zgradi dana 6.2.2023. zatekli tužitelja koji je priznao da su oštećenja stubišta i drugih elemenata nastala tijekom vikenda 4.2. subota, zbog demontaže radijatora i njihova premještanja s viših katova u dvorište zgrade, koje je on samostalno organizirao s nekom tvrtkom, a niti sam tužitelj ne navodi u svom iskazu da bi imao ikakvo dopuštenje ili uputu prof. Radić Brkanac vezano uz demontažu radijatora. Nije proveden dokaz saslušanjem Zorana Tadića, na okolnost "da se unutar tuženika zna i govori da je tužitelj imao odobrenje da uzme radijatore i da kolege nisu znali kako glavno stubište podliježe zaštiti" prvenstveno jer istog tužitelj u svojem iskazu nije spomenuo da bi na bilo koji način sudjelovao u razgovorima s tužiteljem oko spornih radijatora prije demontaže, a okolnost na koju je svjedok predložen je paušalna. Istog tužitelj ne spominje niti u zahtjevu za zaštitu prava, niti se svjedok spominje u relevantnoj dokumentaciji.

22. Odluka o troškovima temelji se na odredbi čl. 154.st.1. ZPP-a i važećoj odvjetničkoj tarifom („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22 126/22, 138/2023 - dalje: OT), a tuženiku su priznati troškovi zastupanja po punomoćniku u skladu s vrijednosti predmeta spora i važećom odvjetničkom tarifom. Priznati trošak je jednokratna nagrada po tbr. 7/2 OT 250 bodova, za radnje: odgovor na tužbu, pristup ročištima od 12.2.2024. i 6.9.2024. i sastav podneska od 27.2.2024.g. Za slijedeće radnje

priznata je nagrada u visini 50 bodova: pristup roč. 13.1.2025., 15.4.2025., 9.10.2025., 15.12.2025., 21.5.2025 te sastav podneska od 30.4.2025., ukupno 1.100 euro, na što pripada PDV 275 euro, ukupno 1.375,00 euro.

22.1. Trošak sastava protutužbe nije bio neophodan u postupku u smislu odredbe čl. 155.st.1. ZPP-a i čl. 156.st.1. ZPP-a. Trošak pristupa ročištu na objavu nije trošak koji je neophodan u postupku jer se presude objavljuju i na e-oglasnoj ploči suda pa nije neophodno da sud primjerak prethodno digitalno potpisane presude printa i takav isprintani primjerak uručuje strankama, a da trošak za to snosi suprotna strana. Naposljetku, s isprintanom presudom koja se uruči na objavu stranke ne mogu podnijeti nikakav prijedlog za ovrhu, već istu moraju podnijeti s digitalnim primjerkom presude, stoga navedeni trošak se ne može smatrati neophodnim u postupku. Stav VSRH o priznavanje troškova pristupa na ročište odnosi se na razdoblje prije stupanja na snagu Izmjena i dopuna Zakona o parničnom postupku NN 138/2023, kada je stranka morala fizički doći na sud i preuzeti presudu i klauzulu ovršnosti. Prije stupanja na snagu izmjena i dopuna ZPP NN 138/2023 stranka je morala doći fizički na sud barem jednom, dok nakon izmjena i dopuna ZPP NN 138/2023 stranke dobiju i presudu i klauzulu pravomoćnosti putem e-spisa, dok takve odluke, s kojom bi mogle pokrenuti ovršni postupak, ne mogu dobiti fizički u sudu.

23. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 2. srpnja 2026. godine

SUDAC:

Kristina Trtanj Vukoja

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude, nezadovoljna stranka ima pravo žalbe nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno, putem ovog suda, u roku od 15 dana u smislu odredbe čl. 335 st. 7-11 Zakona o parničnom postupku.

DNA:

1. Pun. tužitelja
2. Pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088a-1fe26**

Kontrolni broj: **0c0de-1b9d1-04a1d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.